

Arrest

nr. 206 607 van 6 juli 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 21 december 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2017 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2018 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 oktober 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) een einde te stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: J.

Voornaam: R.

Nationaliteit: Syrië (Arabische Rep.)

Geboortedatum: 26.05.1978

Geboorteplaats: Latakia

Identificatienummer in het Rijksregister: 78.05.26 634-65

Verblijvende te: (...)

Reden van de beslissing:

Betrokkene vroeg het verblijfsrecht aan overeenkomstig art. 40ter, §2, 1° van de wet van 15.12.1980. De F-kaart werd 25.05.2016 afgeleverd. De voorgelegde huwelijksakte was van doorslaggevend belang bij het toestaan van dit verblijfsrecht. Verder onderzoek heeft intussen uitgewezen dat de huwelijksakte niet als rechtsgeldig kan worden beschouwd.

Gelet op de resultaten van het onderzoek uitgevoerd door het Parket van de Procureur des Konings te Dendermonde;

Gelet op het ongunstig advies dd. 11.04.2017:

Mijn ambt formuleert een ongunstig advies wegens flagrante tegenstrijdigheden in de verklaringen van beide partijen:

- Omtrent de wijze van kennismaking. Meneer verklaart op 8/12/2015 dat hij mevrouw heeft ontmoet tijdens een vakantie in de zomer van 2014. Volgens zijn verklaring zijn hun families bevriend met elkaar. Mevrouw verklaart op 19/12/2016 dat hun eerste kennismaking was, namelijk in 2015 net voor de ramadam, “waarschijnlijk mei 2015”. En dat zij elkaar voor het eerst in levende lijve hebben gezien in augustus 2015. Van een verschil gesproken. De verklaringen zijn flagrant tegenstrijdig.

- Omtrent het aantal ontmoetingen voor hun huwelijk. Meneer verklaart dat hij mevrouw heeft ontmoet in de zomer van 2014, en dat de tweede ontmoeting in de zomer van 2015 plaatsvond. Hij verklaart dat zij dan huwden op 6/8/2015. Dus tijdens de tweede periode van ontmoeting vond het huwelijk plaats volgens zijn verklaring. Mevrouw verklaart dat de eerste ontmoeting viel in augustus 2015. En de tweede ontmoeting plaatsvond op 23.12.2015.

Er is zelfs geen gelijklopende verklaring door beide partijen als het gaat over het aantal ontmoetingen voor het huwelijk, die dan nog bitter weinig zijn overeenkomstig de verklaringen van beide partijen.

- Omtrent de datum van het huwelijk. Volgens meneer zijn partijen getrouwd op 6/8/2015. Mevrouw spreekt over het huwelijk in december 2015, “toen zijn wij getrouwd (...)”. Later in haar verklaring spreekt zij over het wettelijk huwelijk in augustus 2015. De exacte datum “kan zij zich niet herinneren”. Om dan te spreken over het islamitische huwelijk dat op dezelfde dag plaatsvond als het wettelijk huwelijk.

Opnieuw flagrante tegenstrijdigheden.

Mijn ambt meent dat de intentie van minstens één van de partijen, gelet op hetgeen supra uiteengezet werd, niet gericht is op de totstandkoming van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel voor mevrouw dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Gelet op artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek verleent mijn Ambt ongunstig advies.

Wanneer we de redenen voor het niet erkennen van het huwelijk bekijken, moet worden vastgesteld dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht als familielid van een Belg heeft bekomen. Het huwelijk werd louter aangegaan om er verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen. Het huwelijk tussen betrokkene en dhr. S. A. is louter een handeling met het enkele doel om er verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen, er is dus sprake van wetsontduiking overeenkomstig art. 18 WIPR.

Uit het voorgaande blijkt dus dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame Levensgemeenschap (arr. RVV, nr. 189065, 28/06/2017: Het steunt niet op een foutieve feitenvinding noch is het kennelijk onredelijk om te oordelen dat, gezien de procureur des Konings een ongunstig advies gegeven heeft over de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte, het huwelijk louter werd aangegaan om er verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen en niet om een duurzame levensgemeenschap te stichten.”)

Vandaar dat hier moet worden vastgesteld dat betrokkene het verblijfsrecht heeft bekomen door valse of misleidende informatie te verstrekken of valse of vervalste documenten te hebben gebruikt. Dit document, in casu de huwelijksakte, was wel degelijk van doorslaggevend belang om het verblijfsrecht te erkennen, vandaar dat overeenkomstig art. 42 quater, §1,6° van de wet 15.12.1980 heden een einde moet worden gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkene. (arr. RVV, nr. 189065, 28/06/2017: "Het gegeven dat verzoekster samenwoont met haar voorgehouden echtgenoot doet geen afbreuk aan het feit dat er geen beschermingswaardig gezinsleven is. Een gezamenlijke verblijfplaats toont op zich nog geen oprechte en effectief beleefde partnerrelatie in de zin van artikel 8 EVRM aan, zodat het niet kennelijk onredelijk is dat de verwerende partij dit gegeven niet heeft beschouwd als een indicatie van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM))".

Overeenkomstig artikel 42quater, §1, laatste paragraaf van de wet van 15.12.1980 legde betrokkene volgende documenten voor:

- *Inschrijvingsbewijzen + deelcertificaat bij CVO leerstad voor de lessen nederlands voor anderstaligen dd. 31.08.2016; attesten integratie en inburgering: aangezien het volgen van deze lessen een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.*

- *Bloedanalyse op naam van betrokkene dd. 06.04.2017; attest Dr. Koenraad Thuysbaert waaruit blijkt dat mevrouw tweemaal zwanger was en tweemaal een miskraam heeft gehad: Wat betreft de verklaring van dokter Koenraad Thuysbaert, dit bewijst dat mevrouw 2 miskramen heeft gehad. Het gegeven dat mevrouw graag kinderen wil hebben bewijst niet dat mevrouw op een bijzondere manier geïntegreerd is in het Rijk.*

- *Huurovereenkomst woning (...) + overeenkomst huurwaarborg + bewijs inschrijving Tuinwijk Lokeren voor een sociale woning met als inschrijvingsdatum 28.11.2016: aangezien het een basisbehoefte is om onderdak te hebben, kan men bezwaarlijk stellen dat dit een bewijs is van sociale en economische integratie. Aangezien betrokkene beroep moet doen op een sociale woning kan men bezwaarlijk zeggen dat ze op een bijzondere manier geïntegreerd is in het Rijk.*

- *Arbeidsovereenkomst op naam van dhr. S. A. dd. 1/6/2009 + bijhorende loofiches voor de periode februari 2017 – april 2017: Deze documenten behorden dhr. S. A. toe, deze bewijzen dan ook niet dat mevrouw op een bijzondere manier is geïntegreerd is in het Rijk.*

- *Paspoort S. A.*

Betrokkene werd op de hoogte gebracht (schrijven 19.04.2017) van het feit dat zij relevante wijzigingen (na het doorsturen van voornoemde documenten) aan haar situatie diende door te geven aan onze dienst, dit tot aan de eventuele ontvangst van de F-kaart. Er werden geen andere documenten voorgelegd met betrekking tot de actualisatie van haar dossier.

De duur van haar verblijf (F-kaart vanaf 25.05.2016) kan alvast een terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staan. Het betreft immers een relatief kort verblijf in verhouding met de periode die betrokkene in haar land van herkomst of origine heeft doorgebracht. Aangezien zij jarenlang in Syrië heeft gewoond en als volwassene het land heeft verlaten, kunnen we stellen dat het redelijk is om aan te nemen dat er nog voldoende banden zijn met het land van oorsprong.

De gezinssituatie spreekt voor zich, het huwelijk was louter gericht op het verkrijgen van verblijfsrechtelijk voordeel en dus onder valse voorwendselen. In deze dient trouwens opgemerkt te worden dat alle eventuele verworven economische belangen, sociale en culturele integratie in België, en andere humane elementen waarmee rekening gehouden moet worden, al dan niet opgebouwd werden onder valse voorwendselen.

Gezien het geheel van bovenstaande elementen, wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken. Haar F-kaart dient te worden gesupprimeerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de hoorplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel en van de rechten van verdediging. Verder verwijt zij de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout.

De verzoekende partij licht het tweede middel als volgt toe:

“II. Tweede middel : schending van het art. 42quater Vw., het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de hoorplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel en van verzoeksters rechten van verdediging Manifeste beoordelingsfout

Dat verweerder in de bestreden beslissing stelt dat een einde dient gesteld te worden aan verzoeksters verblijf gezien zij valse of misleidende informatie zou hebben verstrekt of valse of vervalste documenten zou hebben gebruikt, met name haar huwelijksakte.

Verweerder steunt zich hierbij op het negatief advies van de procureur des Konings te Dendermonde. Dat verzoekster in eerste instantie opmerkt dat haar Syrische huwelijk wel werd erkend door verweerder nu verzoekster, nadat zij bij de Belgische ambassade te Beirut (Libanon) een visum gezinshereniging aangevraagd had, haar een visum D (gezinshereniging) werd afgeleverd op 22 maart 2016.

Dat verweerder echter gehouden was zijn eerdere beslissing te respecteren en hierop geenszins kon terugkomen zonder enige afdoende motivering en zonder de gerechtelijke procedure af te wachten welke door verzoekster en haar echtgenoot werd ingeleid tot erkenning van hun huwelijk (cf. stuk 2).

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van het redelijkheids- en het rechtzekerheidsbeginsel.

Dat verzoekster en haar echtgenoot op 11 oktober 2017 een verzoekschrift tot erkenning van hun huwelijk hebben neergelegd bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde.

Dat verweerder in zijn bijlage 21 verwijst naar het ongunstig advies van het Parket van de Procureur des Konings te Dendermonde zonder rekening te houden met het door verzoekster neergelegde verzoekschrift en minstens zonder verzoekster voorafgaandelijk te horen.

Dat verweerder heeft nagelaten, alvorens een beslissing te nemen, zich voldoende te informeren bij verzoekster, haar te horen minstens in het kader van een zorgvuldig onderzoek en verzoeksters rechten van verdediging haar aan te schrijven/uit te nodigen bewijstukken aangaande de oprechtheid van haar huwelijk neer te leggen.

Geenszins werd verzoekster voorafgaandelijk uitgenodigd om gehoord te worden en/of bijkomende documenten neer te leggen.

Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht, van de hoorplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel en van verzoeksters rechten van verdediging.

Dat tenslotte dient vastgesteld te worden dat verweerder de bestreden beslissing enerzijds steunt op art. 42quater §1,6° Vw., maar deze juridisch grondslag anderzijds onderbouwt met een advies van de procureur des Konings te Dendermonde waarin slechts een vermoeden van schijnhuwelijk vevat zit. Gelet op het feit dat de beëindiging van een reeds toegekend verblijfsrecht slecht mogelijk is wanneer vaststaat dat effectief valse of misleidende informatie werd verstrekt of valse of vervalste documenten werd gebruikt, volstaat een louter vermoeden van schijnhuwelijk en dus de motivatie van de bijlage 21 niet.

Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij voert in haar tweede middel onder meer aan dat haar Syrische huwelijk wel werd erkend door de verwerende partij aangezien zij bij de Belgische ambassade te Beirut een visum gezinshereniging aangevraagd had, en haar een visum D (gezinshereniging) werd afgeleverd op 22 maart 2016. De verwerende partij is volgens de verzoekende partij gehouden haar eerdere beslissing te respecteren en kan hierop niet terugkomen zonder enige afdoende motivering en zonder de gerechtelijke procedure af te wachten die door de verzoekende partij en haar echtgenoot werd ingeleid tot erkenning van hun huwelijk.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 8 december 2015 een aanvraag indiende tot het verkrijgen van een visum gezinshereniging. Bij gebrek aan een gelegaliseerde en vertaalde huwelijksakte werd dit visum geweigerd.

Op 27 januari 2016 diende de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in met het oog op het verkrijgen van een visum gezinshereniging. Op 3 februari 2016 werd dit visum toegekend.

Op 25 mei 2016 diende de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in op grond van artikel 40ter, § 2, 1° van de vreemdelingenwet en op 25 mei 2016 werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Een jaar later op 18 april 2017 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk te erkennen wegens schijnhuwelijk, dit mede op basis van het negatief advies van het parket van de procureur des konings van 11 april 2017.

Tegen dit negatief advies diende de verzoekende partij een beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.

Zoals de verzoekende partij terecht opmerkt heeft de verwerende partij de huwelijksakte reeds erkend door de toekenning van het visum gezinshereniging.

Voor de erkenning van buitenlandse huwelijksaktes geldt het algemeen erkenningsregime van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (Wetboek IPR) dat van toepassing is op de erkenning van alle buitenlandse authentieke aktes (artikel 27 Wetboek IPR).

Artikel 27, §1 van het Wetboek IPR stelt:

“Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.”

Op basis hiervan zijn alle administratieve overheden in België op gelijke voet bevoegd om kennis te nemen van buitenlandse aktes en te oordelen over de erkenning ervan.

Bij een aanvraag gezinshereniging op basis van een buitenlands huwelijk beoordeelt de verwerende partij de geldigheid van de voorgelegde buitenlandse huwelijksakte. De voorgelegde controle wordt gevoerd rekening houdend met artikel 146bis van het BW, met name of de intentie bestaat om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Aldus blijkt door de toekenning van het visum

gezinshereniging dat de verwerende partij de voorgelegde huwelijksakte heeft erkend en geenszins van oordeel was dat er sprake zou zijn van een schijnhuwelijk. Dit wordt overigens niet betwist door de verwerende partij.

Een ander gevolg van de plano erkenning van buitenlandse aktes is dat de ene administratieve overheid niet gebonden is door een eventueel eerder genomen beslissing door een andere administratie. Zo zal de gemeente aan wie de buitenlandse akte wordt voorgelegd met het oog op registratie, nog altijd moeten nagaan of de akte voldoet aan de voorwaarden voor erkenning. Ook wanneer er in het betrokken dossier al een visum gezinshereniging afgeleverd werd op basis van het buitenlands huwelijk. Een buitenlandse akte van burgerlijke stand kan slechts als basis dienen voor een inschrijving in het rijksregister of overgeschreven worden in de registers van burgerlijke stand na onderzoek van de voorwaarden van erkenning die artikel 27§1 Wetboek IPR beschrijft (artikel 31 Wetboek IPR). In casu blijkt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk weigert over te schrijven om reden dat er sprake zou zijn van een schijnhuwelijk. Tegen deze beslissing is echter een beroep hangende bij de Rechtbank van Eerste aanleg.

Nu de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk weigert te erkennen, besluit de verwerende partij tot de intrekking van het verblijf op grond van het gebruik van misleidende informatie. Het komt de Raad echter kennelijk onredelijk voor van de verwerende partij om nu plots te gaan stellen dat ze gebruik heeft gemaakt van misleidende informatie terwijl de enige informatie die voorligt de huwelijksakte is die ze zelf heeft erkend. De verwerende partij heeft het huwelijk zelf beoordeeld en toont op geen enkel punt aan dat er nu informatie voorligt die ze op dat moment niet heeft kunnen beoordelen. De beoordeling gemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft geen gezag van gewijsde ten aanzien van de verwerende partij. Enkel de beslissing die genomen zal worden door de rechtbank van eerste aanleg heeft gezag van gewijsde en zal dan ook door de verwerende partij moeten gevolgd worden. De Raad herinnert er aan dat hij niet de rechtsmacht heeft om, weze het incidenteel, te onderzoeken of de weigering vanwege de ambtenaar van de burgerlijke stand tot het erkennen van de geldigheid van de huwelijksakte wettig is. Het komt de Raad kennelijk onredelijk voor van de verwerende partij om aldus niet het oordeel van de rechtbank van eerste aanleg af te wachten. Met haar betoog maakt de verzoekende partij de schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2017 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU